

2022. Pünkösd

XX. évfolyam 2. szám

Pünkösd

2022

„Állhatatosan kitértettek az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban”

(Ap.Csel.2,42)

1. Az én pünkösdöm

Pünkösdkor a Szentlélek eljövételét, az Egyház születését ünnepeljük. Ez történt kétezer évvel ezelőtt. És mi az én pünkösdöm? Hogy tudom megélni a Szentlélek eljövételét? Eljön az én életemben is? Hogy veszem észre?

A Szentírásban láthatóvá válik a Szentlélek. Galambként jelenik meg Urunk megkeresztelkedésekor, lángnyelvek és szélzúgás jelzik a kiadását. Mi azonban ilyen látható, hallható módon nem tapasztaljuk meg! Pedig a három isteni Személy közül Ő az, akivel talán a legközvetlenebb kapcsolatban vagyunk!

„Ő szólt a próféták szavával”, és ma is ő szól a papok, lelkivezetők, hitoktatók, házastársak, szülők stb. által. Számtalan alkalommal megtapasztaltam, hogy olyat mondok hittan órán, amit nem is terveztem, és magam is meglepődöm rajta, hogy fején találtam a szöveget... pedig dehogy én! A Szentléleknek kölcsönzöm a szám, Ő szól általam. Minden szentség is az Ő közbenjárására válik szentté. (Gondoljunk csak arra, amit minden vasárnap látunk: a pap kezét az ostya, kehely fölé teszi, lehívja a Szentlelket, hogy megtörténjen az átváltozás!)

Tehát ott van a Szentlélek a mindennapjaimban, de hogy tapasztalom meg jelenlétét? Ha engedem, hogy működjön! Tudjuk, Isten nem erőszakos, kopogtat, de nekem kell az ajtót kinyitnom! Legkönnyebben az imádság által kerülhetünk kapcsolatba! Na, nem akkor amikor eldarálom az esti imát! Hanem ha nyitottá teszem szívem, hogy ott helyet találjon

Isten. Ha elcsendesedem, elmélkedem, vagy éppen csak „szemlélődöm”, rácsodálkozom a körülöttem lévő világra, a megtörtént eseményekre, a sok szépre, élményre, ami körülvesz. Amikor a barátommal beszélgetek, akkor sem az a jó, ha csak én beszélek, őt nem hallgatom meg. Első lépésként lehet a Szentírás igéi fölött elmélkedni, hiszen az az Isten Szava. Aztán egyre nyitottabbá válok, hogy meghalljam Isten személyes üzenetét. (Az elsőáldozásra készülőknek mindig elmondom, hogy az áldozás után ne egy betanult imát mormoljanak, amikor visszaülnek a padba! Ott van bennük az Úr! Soha nem volt ilyen közel! Figyeljenek Rá, most hallják meg legkönnyebben! Adják át magukat a pillanatnak! Persze hálálkodhatunk mi is, de azért figyeljünk arra is, mit súg a Szentlélek!) Az ima nagyon sokszor kérés halmazává, „rendeléssé” válik. Vigyázz rám, vigyázz azokra, akiket szeretek, gyógyítsd meg, áldd meg, segíts meg... Megmondjuk Istennek, hogy kell hatalmát gyakorolnia. Elvárom, hogy Isten azonosuljon az én akaratommal, terveit igazítsa a szándékomhoz. A Szentlélekkel akkor találkozom, amikor nem Istent használom a terveim megvalósulására, hanem én válok nyitottá, hogy Isten tervét kövessem! „Legyen meg a Te akaratod!” Lehet, hogy Te nem azt szeretnéd, hogy meggyógyuljon, nyerjek, ötöst kapjak, felvegyenek stb.! Akkor úgy legyen! Hiszen Te jobban tudod, mi a jó nekem! Odahelyezem az életem, önmagam Isten kezébe, és hagyom, hogy használjon. Hogy gyúrjon, formáljon az Ő szándéka szerint. Lehet, hogy ez fáj, lehet, hogy nem olyan leszek, amilyet terveztem... hanem sokkal szebb, jobb, értékesebb!

Jelenjen meg a pünködsi láng idén a szívünkben! Égesse el, ami nem oda való! A világító láng mutassa meg, mi Isten szándéka velem! A melegítő láng töltsön el szeretettel, nyitottá

a körülöttem lévőekkel! A sütő láng tápláljon minket, erősítsen, hogy az Ő szándékát véghez vigyem! Az átformáló láng tegyen edzetté, kevésbé sérülékennyé! Jöjj, Szentlélek Úristen, áraszd ránk fényedet! Ámen.

2. Egyházközségünkben történt

2.1 Május 29-én elsőáldozás volt.

Ebben a tanévben egy olyan kislányt készítettem fel elsőáldozásra, akinek már az anyukája is hozzám járt. Azonkívül, hogy szaladnak az évek, egy kicsit elgondolkoztam, hogy változtak a gyerekek, szülők, szentségek az elmúlt évtizedek alatt.

Az első szentségre készülő csoportom több, mint 200 kérdést kapott, amit csaknem kívülről fújtak. Vizsgáznuk kellett. Mindenki hibátlanul vagy legfeljebb 1 hibával válaszolt. Jó pár év telt el, amikor megtörtént, hogy egy kisgyermeknek újra kellett vizsgáznia, mert annyi hibája volt. Aztán lecsökkent a kérdések száma... Majd eltűnt a vizsga... Csak legalább járjanak misére... Legalább hittanra...

Időközben az iskolákban bevezetésre került a hit- és erkölcsstan. Diósdon a legtöbben a katolikus felekezet óráira járnak. Ezzel sokan ki is pipálják, hogy lám, mennyire figyelnek a gyerek hitéletére! Pedig van olyan évfolyam, ahol szinte lehetetlen hittant oktatni, olyan közömbösség fogad hétről-hétre. Év végén egyik évfolyamon úgy íratam felmérőt, hogy előtte felraktam a Kréta rendszerbe a kérdéseket, használhatták a füzetüket, olyan szenteket kellett felismerni, mint Szent Márton, Szent Erzsébet, Szent István... és mégis a csoport felének elégtelen lett. A füzetvezetésre szintén többen 1-t

kaptak (ez azt jelenti, hogy év eleje óta még füzetük sincs). És még csak nem is érdeklődnek a szülők, hogy lehetne javítani... Mi történt ez alatt? Mi változott? Biztos, hogy nem a gyerekek lettek butábbak. Még csak azt sem mondom, hogy kevésbé érdeklődőek, hiszen nagyjából ugyanannyi elsősáldozó van minden évben (igaz, közben a város lakossága ötszöröse lett...) De sok dolog fontosabb lett. A gyerekek délután is, hétvégén is le vannak terhelve. Ami sokkal fontosabb, mint misére járni, hittanra elmenni. A szülők úgy gondolják, fontosabb a zeneiskola, külön nyelvvóra, edzés stb., mint a Jézussal való találkozás. Több gyerek mondja, hogy ő szeretne misére jönni, de nem engedik (!).

Természetesen akik ezeket a sorokat olvassák, kivételek, hiszen a templomban kapták kézbe az újságot. Tehát ott voltak! Amiért mégis figyelmeztetem őket, hogy tudják, a nap nagy részében a gyermekek olyan közösségben vannak, akiknek nem

fontos a hit megélése. Figyeljünk arra, kivel barátkozik cseperedő gyermekünk, mert hamar itt lesznek a kamasz évek, amikor már a társas kapcsolatok fontosabbak, jobban befolyásolnak, mint a szülői, családi értékrend.

Imádkozzunk, hogy az idei elszáldozóink maradjanak meg hitben! Reméljük, gyakran fogunk velük találkozni templomunkban!

2.2 Megalakult az új egyházközségi képviselőtestület

Az új képviselőtestületi tagok:

Balogh Gyuláné, Barátossy Gábor, Horváth Péter, Horváth Istvánné, Potys Róbert, dr. Sirák Péter, Somogyi József, Subositsné dr. Kálóczi Katalin, dr. Szatmári István, Takács Ferenc, dr. Tasnádi Gábor, Tóth Tiborné

A képviselőtestület elnökének dr. Sirák Pétert választotta.

Kérjük a Jóisten kegyelmét az új képviselőtestület munkájához.

3. Megújulás a Szentlélekben

Idén tavasszal részt vehettem Margaritha Valappila Németországban élő, indiai származású nővér lelkigyakorlatán Felsőmocsoládon.

Akik már voltak valaha a Nővér lelkigyakorlatán, azoknak felragyog a szemük a nevének hallatán. Igazán különleges, Jézussal állandó kapcsolatban élő, betegségek és nyolcvan éve ellenére fiatalos,

vidám, temperamentumos és érzékelhetően karizmákkal megáldott személyiség. Lelkigyakorlatait a Szentlélekben való megújulás mellett az emberek testi, lelki gyógyulásuk reményében keresik. A lelki sebek gyógyulása szinte minden esetben érezhető, - ahogy mondani szokta - a lelkigyakorlat ideje alatt a kőszívek hússzívra cserélődnek. Előfordult olyan is, hogy orvosilag diagnosztizált súlyos betegek meggyógyultak a Nővér imáinak hatására, de akik nem gyógyulnak meg fizikailag, azokat is béke tölti el az imák alatt és utána. Ezt magam is megtapasztalhattam. Gyakran előfordul, hogy míg valakiért imádkozik, belső képet vagy próféciát kap az illetővel kapcsolatban, ami segít a lelki sebek gyógyulásában, döntések meghozatalában vagy a hitük mélyülésében.

Margaritha nővér 7 gyermekes indiai család negyedik gyermekeként látta meg a napvilágot. Édesapja minden reggel fél ötkor kelt és egy teljes órán keresztül imádkozott, dicsőítette Istent hangosan. A gyerekek rendszerint erre ébredtek és ők is bekapcsolódtak az imába, majd a szentírás olvasásába. Rendszeresen együtt vett részt a család a szentmiséken, természetes volt nekik, hogy az összes gyermek ott volt a szülőkkel a templomban, ami tulajdonképpen egy hatalmas hangár volt padok nélkül. A hívők a földön térdeltek a magukkal vitt kispárnákon. Ebből a szép családi példából két szerzetesi hivatás is született, de minden testvér szilárd hittel bíró keresztény felnőtté vált. A Nővér már több, mint huszonöt éve élt Németországban szerzetesként, mikor egy hazautazása alkalmával édesanyja nagyon beteg lett. Ő maga is épp egy csontoperáción volt túl ekkor és komoly fájdalmai voltak a lábában. Hazaérve a karizmatikus megújulásban résztvevő testvérei kérték, hogy imádkozzanak együtt édesanyjuk gyógyulásáért, aki az ima hatására meg is gyógyult. Ezután

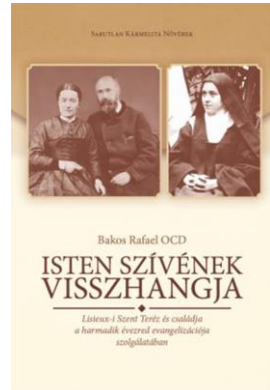
hívta őt édesanyja, hogy kísérje el egy karizmatikus imanapra, mert nagyon szerette volna, ha szerzetesnővér leánya is megtapasztalja a Szentlélek jelenlétét. Korábban Margaritha annak ellenére, hogy szerzetesnővér volt, nem akart a Szentlélek kiáradásáról és az ehhez kapcsolódó csodákról tudomást venni. A nővér végül elment az imanapra, de magában arra gondolt, hogy itt most mindenképp kell valami csodának történnie ahhoz, hogy ő ezt komolyan tudja venni. A csoda pedig meg is történt, egy születésétől fogva süketnéma lány hallani és beszélni kezdett. „Mellékesen” a nővér lába is meggyógyult. Azt írta az eseményről: *„Miközben Isten igéjét hallgattam, az a benyomásom támadt, mintha elektromos áram járta volna át a testem. Olyan hatalmasan áradt belém Isten igéje, hogy azt gondoltam, a csavarok is kiugranak a lábamból. Olyan erőteljes Isten igéje! Isten igéje élő!”* Ezután úgy érezte őt is hívja Isten arra, hogy részt vegyen a Szentlélekben való megújulás szolgálatában. Ebben a rendi elöljárója is támogatta őt. Később aztán Németországban egy lelkigyakorlatos házat is kapott, ami korábban gyógyfürdőként üzemelt. Azóta több mint harminc év telt el és a Nővér a világ számos országában tart lelkigyakorlatokat, imanapokat, ahol a közös családi imádságokra, a szentírás olvasására és szentségimádásra buzdítja a résztvevőket, akiknek a száma alkalmanként az 500-600 főt is eléri.

Margaritha nővér lelkigyakorlatairól német weblapján lehet tájékozódni: www.haus-raphael.de

4. Könyvajánló

Bakos Rafael OCD: Isten szívének visszhangja

Szent II. János Pál pápa 2001 elején jelentetett meg egy apostoli levelet „Az új évezred kezdetén” címmel, melyben összegezte a Nagy Jubileumi Év kegyelmi mérlegét, s ebből kiindulva egyúttal „a jövő profétai jóslatát” kívánta közzétenni az új évezred kihívásaira vonatkozóan két olyan alapvető irányelv segítségével, amelyek nélkül az Egyház nem boldogulhat küldetése gyümölcsöző betöltésében a jövőben sem. Mindkét irányelv esetében – a kegyelem elsődlegességére építő, Krisztustól való újraindulás és a szentháromságos szeretetközösség lelkiségének megélése – a Lisieux-i Szent Terézt egyházdoktorrá nyilvánító pápa hivatkozik Teréz nagyszerű tanúságtételére, akinek az életében és tanításában azok megvalósulását különleges módon szemlélhetjük. II. János Pál intuíciói azóta sem veszítettek aktualitásukból, sőt, Teréz szüleinek szentté avatása még inkább kinyilváníthatja azok profétai jellegét. A könyvnek ez a második, jelentősen bővített és teljesen átdolgozott kiadása ennek próbál eszköze lenni a harmadik évezredben élő keresztény számára.

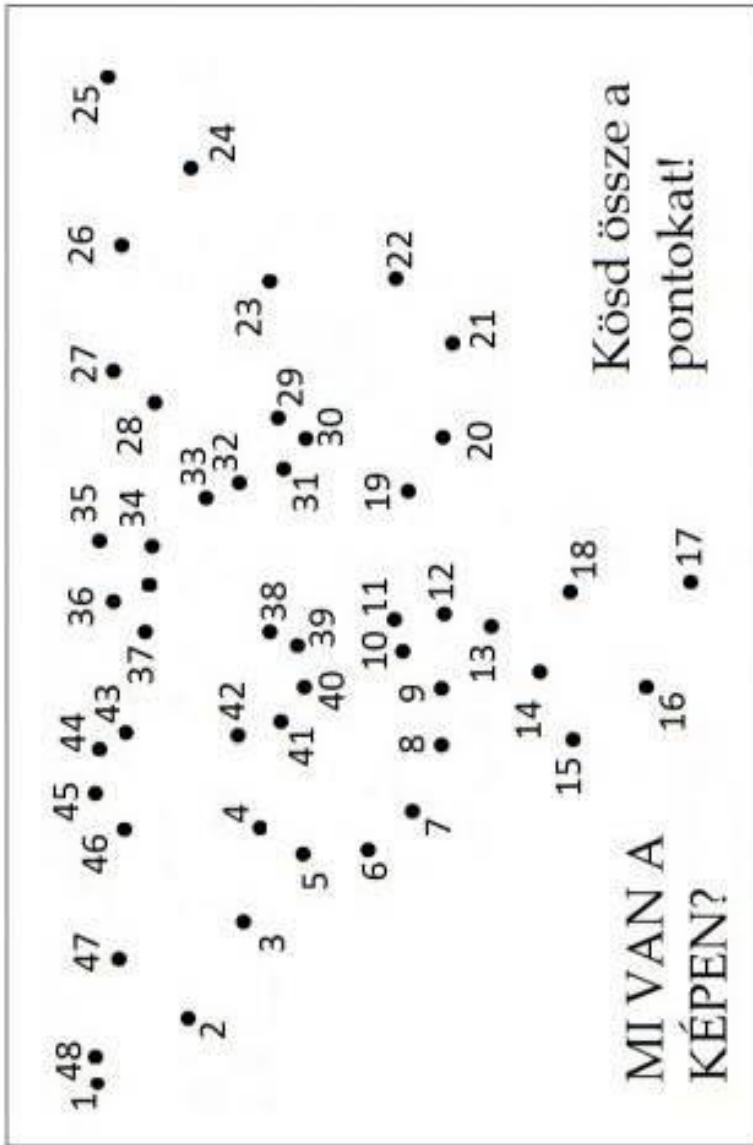
5. Gyermeekoldal

Pünkösdkor a Szentlélek eljövételét ünnepeljük.

Tudtad?

- A kereszttetéskor felsoroljuk a három isteni Személyt.
Hányadik a Szentlélek?
- A Szentháromság jelen volt már a teremtéskor. Isten lelke lebegett a vizek felett – Ő a Szentlélek!
- A Szentléleknek vannak ajándékai, gyümölcsei!
Gyümölcseről ismerszik meg a fa. Jó fa csak jó gyümölcsöt terem, a beteg fák pedig rossz gyümölcsöt.
Ez az emberekre is igaz! Aki jó, az nem bánt meg másokat! Engedd, hogy a Szentlélek jóvá formáljon!
- A Szentlélek Jézus életében is megjelent látható módon!
Így:

forrás: rajzosevangelium.hupont.hu

TARTALOMBÓL

1. Az én pünkösödöm..... 2
2. Egyházközségünkben történt 4
 - 2.1 Május 29-én elsőáldozás volt..... 4
 - 2.2 Megalakult az új egyházközségi képviselőtestület 6
3. Megújulás a Szentlélekben..... 6
4. Könyvajánló..... 9
5. Gyermekoldal..... 10

Diósi Harangszó

A Diósi Egyházközség ingyenes kiadványa

Megjelenik évente négy alkalommal

200 példányszámban:

Húsvétkor és

Pünkösdkor,

Szent Gellért Héten és az adventi időszakban.

Alapító:

WÁGNER FERENC

Felelős kiadó:

Papp László

plébános

Szerkesztők:

Balogh Gyuláné, Barátossy Gábor, Bokodi Eszter, Horváthné

Szarka Kriszta, Szatmári István, Takács Ferenc